

Archival Survey Form /Formularz kwerendy archiwalnej/

1. Archive Name:
/Nazwa archiwum/

Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej w Warszawie

2. Collection Number and Title:
/Sygnatura i tytuł zespołu/

**Prokuratura Wojewódzka w Lublinie
Sygnatura GK 464**

3. Inclusive Dates:
/Daty powstania/

1947 - 1974

4. Number of Files:
/Liczba teczek – j.a./

52

5. Length of Files /running meters/:
/Wielkość zespołu w metrach bieżących/
mb.

-
6. Brief description of collection content/subject.
Sub-collections with the files' numbers (if relevant):
/Krótki opis zawartości (tematyki) zespołu. Podział na podzespoły wraz z sygnaturami
teczek (jeśli potrzebne)/

Zespół zawiera kolekcję akt wytworzonych przez urząd prokuratora w toku dochodzeń w sprawach art. 1 i 2 dekretu z 31 sierpnia 1944 r., tzw. „dekretu sierpniowego”. Są to akta dochodzeniowe, protokoły przesłuchań, zeznania świadków itp. Sprawy te nie zakończyły się w sądzie w wyniku umorzenia postępowania, decyzji o odstąpieniu od ścigania, a także w wyniku nie ujęcia sprawcy, jego śmierci, wyjazdu zagranicznego itp.

7. Finding aids available?
/Czy istnieją pomoce takie jak inwentarze, rejestry, katalogi, inne opisy zespołu?/

NIE

Spis nazwisk podejrzanych przeciwko, którym toczyło się postępowanie.

8. Microfilm available? (If so, give location and call number):
/Czy zespół jest już zmikrofilmowany? Jeżeli tak, kiedy mikrofilm został wykonany, gdzie jest przechowywany i jaka jest jego sygnatura?/

NIE

9. Notes:
/Uwagi/

Z uwagi na brak pomocy kwerenda prowadzona była w całym zespole teczka po teczce. W niniejszym zestawieniu znajdują się jednostki w których osoby podejrzane były o zbrodnie na Żydach, Żydzi byli sprawcami, świadkami lub ofiarami. W pojedynczych przypadkach kursywą zaznaczono sprawy nie dotyczące bezpośrednio przestępstw wobec Żydów, zawierające ciekawy materiał lub dotyczące jeńców wojennych. Podkreślenie oznacza, że materiał znajdujący się w teczce jest wyjątkowo obszerny i ciekawy. Ogólny stan zachowania zespołu określić można jako średni, akta po odgrzybieniu. Większość akt paginowanych jednostronnie inne wypadki zaznaczono w opisie. Ok. 10% kart zapisanych jednostronnie. Pismo w większości ręczne, często nieczytelne. Opis każdej ze spraw kończy rok w którym przeprowadzono dochodzenie, ilość kart w teczce oraz sygnatura.

10. Name of Researcher: **Małgorzata Lipiec**
/Nazwisko badacza/
11. Date: **luty - marzec 2009 r.**
/Data kwerendy/
12. Record groups and Files chosen for microfilming:
/Podzespoły iteczki proponowane do zmikrofilmowania/

Files' numbers Numery teczek	Files' Titles (or content description), approx. number of frames Tytuły teczek (lub opis ich zawartości), przybliżona ilość klatek mikrofilmu
Teczka zawiera: ▪ doniesienie o przestępstwie spisane od świadka lub w wyniku działalności dochodzeniowej UBP ▪ korespondencję urzędową i śledczą w sprawie ▪ protokoły aresztowania, rewizji, korespondencję w sprawie zatrzymania podejrzanego	

- protokoły przesłuchań świadków i podejrzanego
- wnioski dowodowe i śledcze
- czasami jest akt oskarżenia
- podania podejrzanego, rodziny, „różnego rodzaju poświadczenia moralności”
- postanowienie o umorzeniu śledztwa wraz z uzasadnieniem
- korespondencję w sprawie zwolnienia podejrzanego lub jego śmierci, braku możliwości odnalezienia
- większość akt zawiera postanowienie o zatrzymaniu, informacje o miejscu zatrzymania oraz korespondencję z administracją więzienia lub aresztu

Większość spraw umorzono z powodu:

- nie dowiedzenia przestępstwa
- śmierci podejrzanego w więzieniu lub obozie pracy (reedukacji)
- niemożności odnalezienia podejrzanego

Frątczak Jerzy i inni /Mikołajewicz Eugeniusz, Daniszewski Antoni/ por. oficer wychowania kadr 6 Pułku K.B.W Katowice, członek organizacji NSZ dow. przez "Zemba" (Zęba) i "Kłā" działającej na terenie pow. kraśnickiego, woj. lubelskie podejrzany o napady na członków PPR i ukrywającej się ludności żydowskiej. Podejrzany zeznał, że od czerwca 1943r. przechowywał w Warszawie w mieszkaniu przy ul. Czerniakowskiej 112/7 rodzinę żydowską, posługującą się dokumentami na nazwisko Chmielewska Helena, Danek i córka Niusia. W listopadzie tego roku przewiózł tę rodzinę do domu swojej matki do miejscowości Boiska Stare gm. Dzierzkowice, pow. kraśnicki. W kwietniu 1944r. dom został otoczony przez bandę "rzekomo" BCh. sprowadzoną przez szwagra podejrzanego Mikołajewicza Eugeniusza. Rodzinę Chmielewskich i podejrzanego wyprowadzono i wywieziono do lasu. Nieznany podejrzanemu człowiek dał mu do ręki karabin i kazał ich zastrzelić. Wg zeznania podejrzanego, Chmielewskiego zastrzelił Mikołajewicz a podejrzany "bezwiednie" strzelił do Chmielewskiej trzymającej na rękach córeczkę. Po strzałach, członkowie bandy nie sprawdzając czy Żydzi żyją czy nie, zakopali ich. Podejrzany rozpoznał wśród członków grupy Daniszewskiego Antoniego i Dzika Adolfa. Podejrzany w zeznaniu podaje, że Mikołajewicz brał także udział w zabójstwie Żydów ukrywających się u ob. Węgrzyn w Boiskach Starych /k 31-32 t.1/. Daniszewski zeznał, że na propozycję Mikołajewicza by zastrzelić Żydów ukrywających się u Frątczaków dlatego że są Żydami przystał, i udał się wraz z nim do Frątczaków. Po drodze w lesie spotkali oddział BCh który się do nich przyłączył i dalej poszli razem. Wg zeznania podejrzanego, Frątczak sam wziął karabin od jednego z partyzantów i zastrzelił kobietę z dzieckiem /k. 44-45 t.1/. Wszyscy trzej zostali skazani wyrokiem byłego Sądu Wojskowego w Warszawie na karę śmierci. Decyzją Prezydenta RP z 12.07.49 kary zostały zamienione: wobec Frątczaka i Mikołajewicza na dożywocie, wobec Daniszewskiego na 15lat więzienia. W dn. 27.03.57r., na wniosek Naczelnego Prokuratora Wojskowego, Zgromadzenie Sędziów Najwyższego Sądu Wojskowego w Warszawie postanowiło uchylić wyrok z 1949r. i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Wojewódzkiemu w Lublinie. W wyniku rewizji złożonej przez oskarżonych, Sąd Najwyższy w Warszawie W dn. 14.11.58 uchylił wyrok Sądu Wojewódzkiego w Lublinie i przekazał sprawę Prokuratorowi Wojewódzkiemu w Lublinie w celu uzupełnienia śledztwa. Po dokonaniu czynności uzupełniających śledztwo przeciwko Frątczakowi zostało umorzono wobec braku dostatecznych dowodów. W dn. 11.06.1960r.

Frątczak wniósł do Sądu Wojewódzkiego podanie o zasądzenie na jego rzecz odszkodowania za bezzasadne aresztowanie i pobyt w więzieniu. Wniosek oddalono.
1949-60 K 720 /ok. 20 ostatnich niepaginowane/. Sygn. GK 464/1 t.1-3

Mazur Michał vel Gorbunow Michał, podejrzany o to, że w okresie 1942-44 na terenie Braclawia pow. wileńskiego jako komendant policji białoruskiej brał udział w dokonywaniu zabójstw osób narodowości polskiej, żydowskiej i białoruskiej. Teczka zawiera zeznania świadków dotyczące masowych morderstw wobec ludności żydowskiej dokonywanych podczas dwóch akcji likwidacyjnych tamtejszego getta w 1942 i 43r. Wg zeznań świadków podejrzany nie jest poszukiwanym komendantem policji. Umorzone z braku dostatecznych dowodów. 1959-60, K 161. **Sygn. GK 464/2 t 1, 2**

Lejman Stanisław oskarżany przez Wojtala Jana o udział w zmuszeniu Kowalczyka Kazimierza i Chomy Mikołaja do wyciągnięcia Żydów ukrywających się w kamieniołomach w pobliżu kol. Teresin pow. Chełm. Św. Kowalczyk Kazimierz zeznał, że podejrzany był na miejscu kiedy policjanci kazali mu wraz z Chomą odkopywać wejście do schronu, do którego potem policjanci ukraińscy wrzucili granaty. Ze schronu wyszedł mężczyzna w którym świadek rozpoznał Żyda Ankła z Rudnic. Po jego wyjściu podejrzany wszedł do środka by zabrać rzeczy Żyda. /k.15/. Umorzone z braku dostatecznych dowodów winy. 1949, K 134. **Sygn. GK 464/3**

Samonek Władysław i inni / Adamczyk Piotr, Podgajny Bolesław, Kowalski Stefan, Kozłowski Antoni, Turos Piotr, Czopek Stanisław Birbach Franciszek, Brankiewicz Kazimierz/ podejrzany o to, że w r. 1943r. jako sołtys we wsi Franciszków Stary, gm. Godów, pow. puławskiego, polecił odwiedzić do żandarmerii ujętych 3 Żydów. Świadek Żelechowski Bolesław zeznał, że przetrzymywał u siebie 3 Żydów i pewnego dnia kiedy ci Żydzi przyszli do niego z lasu na śniadanie, po ok. 2 godz. zauważył idących w stronę jego domu sołtysa Samonka Władysława, Podgajnego Bolesława, Kramek Józefa, Adamczyk Tomasza. Kazał Żydom uciekać ale zostali przez tych chłopów złapani i odwiezieni do Opola Lub. do żandarmerii /k. 4/. Podejrzany zeznał, że Żydów ujął Turos Piotr i Kramek Józef /k. 17/. Prokurator Wojewódzki w piśmie z 20.03. 1951. oznajmił Sądowi Wojewódzkiemu że odstępuje od oskarżenia wobec Samonka Władysława, Czopka Stanisława, Birbacha Franciszka, Brankiwicza Kazimierza /k. 256/. Wobec Turosa Piotra umorzono dochodzenie wobec braku dostatecznych dowodów. 1950-51, K 305. **Sygn. GK 464/5**

Dybowski Zygmunt oskarżony o to że w okresie 1942-44 pełniąc obowiązki komendanta posterunku policji polskiej w Gościeradowie pow. Kraśnik we współpracy z gestapo i żandarmerią niemiecką brał udział w morderstwach dokonywanych na ludności cywilnej polskiej i żydowskiej. Teczka zawiera obszernie zeznania dotyczące masowych morderstw dokonywanych na tym terenie, wyłapywania ukrywających się Żydów oraz działalności NSZ. Decyzją z dn. 26.05.56r. sprawę przekazano do rozpoznania Sądowi Wojewódzkiemu IV Wydział Karny w Lublinie, jako właściwemu rzeczowo. 1951-56, K 471
Sygn. GK 464/6 t. 1 i 2

Duma Władysław podejrzany na podstawie zawiadomienia złożonego przez Wolfa Hufa /obecnie Władysław Socha/ o dokonanie zabójstwa brata, Hufa Natana. Wg doniesienia, Huf Natan, syn szewca Haskela Hufa, został ukryty u Franciszka Dumy. O okolicznościach zamordowania chłopca, dowiedział się Huf Wolf kiedy odwiedził mieszkańca wsi Rzeczyce pow. Biłgoraj, celem odebrania rzeczy zostawionych przez Haskela Hufa na przechowanie u

Sochy Leona. Rzeczy te miały zostać wydane partyzantom dowodzonym przez podejrzanego na polecenie chłopca, który został zastrzelony na miejscu. Przesłuchany św. Socha Leon zeznał że słyszał że chłopiec został zastrzelony ale na własne oczy tego nie widział a rzeczy żadnych na przechowanie nie dostał poza kilkoma parami butów, które szewc zostawił u niego na krótko. Umorzone z braku dowodów. 1958, K 41. **Sygn. GK 464/7**

Dudek Jan sierżant MO, podejrzany o zastrzelenie 22.04.1944r w kol. Godziszów gm. wspólnie z Mazurkiem Stanisławem, Flisem Ludwikiem, i Blachą Władysławem uciekających z niemieckiego junackiego obozu pracy w Dęblinie: Łukasika Stanisława, Tomczyka Mariana i Drzazgę Piotra. Dochodzenie wszczęte po złożeniu przez Łukasika Kazimierza zażalenia na umorzenie postępowania w tej sprawie, prowadzonej przez Wojskowego Prokuratora Rejonowego w Lublinie Nr I. 374/51 z 13.10.1949r. Śledztwo wykazało że podejrzany był członkiem rabunkowej bandy "Kiełbasy". Akta zawierają zeznania dotyczące mordów dokonywanych przez tę bandę m.in. świadek Ciupak Jan, komendant OHP w Andrzejowie gm. Kawęczyn, pow. Kraśnik zeznaje na temat okoliczności zamordowania grupy 32 Żydów /k. 192-195 t. 2/. Podejrzany Dudek Jan w 1952r. pełnił służbę w MO na terenie woj. olsztyńskiego. Postanowieniem z dnia 16.09.1957 śledztwo zostało zawieszone do czasu ujęcia podejrzanego. 1949-57, K 385 **Sygn. GK 464/10 t.1, 2**

Ozół Borys podejrzany o to, że w okresie od 1942 - 44, w Hrubieszowie, jako funkcjonariusz gestapo dokonał szeregu morderstw ludności cywilnej polskiej i żydowskiej. Św. Papuga Jan zeznał m.in., że podczas dwuletniej pracy podejrzanego w gestapo miało miejsce rozstrzelanie na podwórzu magistrackim ok. 30 osób narodowości polskiej i żydowskiej a także widział latem 1943, jak na kirkut żydowski przywieziono ok. 1000 Żydów którzy tam zostali zastrzeleni. Świadek zeznaje że podejrzany brał udział w egzekucji /k. 8-11/. Śledztwo zawieszone z powodu nieujęcia. Za podejrzanym rozesłano listy gończe. 1956, K 112. **Sygn. GK 464/11 t.1, 2**

Szostak Karol vel Kirył były policjant posterunku policji białoruskiej w Żeludku, podejrzany o udział wraz z policją niemiecką w obławach i prześladowaniach ludności cywilnej i partyzantów radzieckich. Akta zawierają zeznania dotyczące działalności na terenie miejscowości Orla i Żeludek koło Grodna tzw. "białopolskiej bandy" której członkiem był podejrzany. Podejrzany w zeznaniu wspomina o udziale oddziałów litewskich w likwidacji getta w 1943r. w Żeludku. Umorzone z braku dowodów winy. 1955-68, K 250 /t. 1 niepaginowany, w t. 2 ok. połowa w jęz. rosyjskim wraz z tłumaczeniem/. **Sygn. GK 464/12 t.1, 2**

Żur Michał i Pawliszyn Michał podejrzani o to, że w latach 1940-44, jako funkcjonariusze Ukraińskiej Policji Pomocniczej na terenie gminy Księżpól, pow. Biłgoraj dokonali zabójstw ponad 30 osób narodowości polskiej, ukraińskiej i żydowskiej. Akta zawierają poza zeznaniami świadków dot. dokonywanych zbrodni /m.in. dobijania w dn. 02.11.1942r. rannych Żydów z transportu pędzonego z Tarnobrodu do Biłgoraja/ protokoły ekshumacji z okolic Księżpola. Akt oskarżenia wymienia z nazwiska następujące osoby narodowości żydowskiej które zamordował podejrzany Żur: Aryś, Isier Lumerman oraz Hendla i Łajka Kloc. Tom 13 akt zawiera taśmy magnetofonowe z zapisem zeznań podejrzanego Żura /k.1316-1318/. Tom 5-7 zawierają dokumenty dot. części śledztwa prowadzonego na terenie Ukrainy akta w jęz. rosyjskim bez tłumaczeń. Umorzone z powodu śmierci podejrzanych w areszcie śledczym

Teczka zawiera sporą część kserokopii i odpisów z odpisów, ze względu na to że podejrzany Żur przebywał na terenie Ukraińskiej SSR, śledztwo na wniosek Prokuratury Generalnej

prowadzono na terenie Ukrainy. Akta przekazano do polski i w ślad za nimi podejrzanego, sporo dokumentów jest powielonych. 1972-74, K 2000 /ok. połowa jednostronnie/.

Sygn. GK 464/13 t.1-14

Bochniak Wojciech, Kupczyński Franciszek podejrzani o udział w ujęciu i wydaniu Niemcom ukrywających się Żydów. Teczka zawiera akt oskarżenia oraz wyrok wobec innych osób uwikłanych w to przestępstwo. Bochniak Wojciech, Kupczyński Franciszek i Wójcik Andrzej skazani zostali za to, że jesienią 1942r. w lesie położonym w pobliżu miejscowości Wólka Batorska wskazali miejsce ukrywania się Żydów, w wyniku czego żandarmeria urządziła obławę i zabito nieustaloną liczbę osób narodowości żydowskiej. Szubartowski Franciszek i Rubaj Jan skazani za to że ujęli i wydali Niemcom ukrywającego się u Wiechnika Michała we wsi Stawce Rajzman Moszka. Janus Józef, Szubartowski Józef i Pazik Stanisław skazani za to że ujęli i odstawili do żandarmerii Rajzman Herszka i Regena Mejera. We wniosku rewizyjnym prokuratura powołuje się na sprzeczność pomiędzy zeznaniami świadków Borensztejna i Hota a oskarżonych, których brak w teczce. Rewizja z 1951r. częściowo uchyliła bądź złagodziła wyroki wobec skazanych, z wyjątkiem oskarżonego Bochniaka i Kupczyńskiego u których złagodzenie wyroku objęło tylko kasację utraty mienia. Bochniak Wojciech zwolniony został po odbyciu 6 lat kary. Brak informacji o pozostałych skazanych. Teczka zawiera także wniosek o umorzenie śledztwa z powodu braku dowodów w stosunku do Chmiela Józefa, Tylusa Józefa podejrzanych o udział w morderstwie we wsi Stawce dwóch chłopców narodowości żydowskiej oraz trójki dorosłych Żydów, oraz zawieszenie dochodzenia wobec Samborskiego (?) wójta gm. Zakrzew z powodu nieustalenia miejsca pobytu /k. 95/. 1949-56, K 207. *W teczce brak zeznań świadków.* **Sygn. GK 464/14**

Kozak Stanisław, Pacek Mieczysław podejrzani m.in. o to, że zimą 1942r. wspólnie z Krukiem Stanisławem na terenie wsi Dominów gm. Zemborzyce pow. Lublin doprowadzili do żandarmerii nieustalonego nazwiska Żyda. Teczka zawiera częściowe umorzenie śledztwa wobec podejrzanych z powodu braku dostatecznych dowodów winy oraz zawieszenie wobec Podolskiego Piotra z powodu nieujęcia go. Kozak Stanisław został skazany za udział w ujęciu Żyda /oraz inne przestępstwa/ na łączną karę 7 lat. Zwolniony po odbyciu połowy kary. 1950-53, K 91. **Sygn. GK 464/17**

Chodoń /Hodoń, Hodoń/ Aleksander podejrzany o zamordowanie we wsi Felicjan gm. Gorzków dwojga Żydów, rodzeństwa Łajki i Josefa. Św. Pokładzka Wanda zeznała że u podejrzanego ukrywała się przez okres ok. 6 miesięcy dwójka Żydów w wieku ok. 15 i 20 lat, którzy pewnej nocy zostali zamordowani tępym narzędziem w odległości ok. 120m od zabudowań podejrzanego, a pozostawione przez nich rzeczy zostały u rodziny Hoduniów /k. 1 t. 1/. Świadek Pikuta Kazimiera zeznała że pracowała do r.1939 razem z podejrzanym w Baranicy w folwarku należącym do rodziny żydowskiej /k. 10 t.1/ Św. Bobel Waleria także pracowała we wspomnianym folwarku z podejrzanym, zeznała iż właściciele folwarku nazywali się Merensztajn Moszek, Major i Pinia. Moszek miał dwoje dzieci Josefa i Łajkę /k. 11 t.1/. Św. Błażejczyk Jan, członek AL, zeznał że na terenie gminy Gorzków działały oddziały NSZ i AK i miały miejsce wypadki zabijania Żydów przez te organizacje i poszczególnych członków /k. 12,13 t. 1/. Podejrzany zeznał, że ukrywał Zajdweber Adelę oraz żywił dzieci Merenszteina do chwili ich zamordowania. Podejrzany nie wie kto to zrobił, wskazuje jednak na **Wrona Jan, Edward i Stanisław**, członków AK, prześladowujących podejrzanego za ukrywanie Żydów /k. 20-23 t.1/ Św. Epfelbaum Adela którą ukrywał podejrzany zeznała że wg niej Chodoń nie miał nic wspólnego z zamordowaniem dzieci Josefa i Łajki, i także wskazuje na Wronów /k. 25 t.1/. Inni świadkowie wskazują ponadto **Grochecki Józef i Jaremek Feliks**, komendantów AK z rejonu Orchowiec współpracujących

z Niemcami przy wylapywaniu jeńców radzieckich i Żydów. Notatka służbowa zawiera informację że przeciwko nim toczy się odrębne postępowanie /k.90 t.1/. Tom 3 akt zawiera odpis postanowienia o wszczęciu śledztwa przeciwko Wronie Janowi, Edwardowi i Stanisławowi. Śledztwo w sprawie Chodonia umorzono wobec braku dowodów. 1947-53 K 106. **Sygn. GK 464/18 t 1-3**

Witko Wincenty strażnik ukraiński, podejrzany o to że jesienią 1943r. w Niedrzwicy Dużej, pow. Lublin brał udział w zabójstwie Żyda o nieustalonym nazwisku. W sprawie podejrzanym jest także **Zgórski Czesław**, wobec którego śledztwo zawieszono z powodu nieustalenia miejsca pobytu. Z dołączonych dokumentów wynika, że Zgórski został odszukany i przeciwko niemu wytoczono odrębne dochodzenie. Witko skazany został na 7lat więzienia. Zwolniony po odbyciu połowy kary. 1950-60, K 85. **Sygn. GK 464/20**

Pałka Aleksander sołtys w Cholewiance gm. Kazimierz, podejrzany o współpracę z Niemcami przy wylapywaniu ludności cywilnej wywożonej do obozów koncentracyjnych a także o udział w morderstwie Żyda. Świadek Tusiński (?) Stanisław widział, jak podejrzany w 1941 lub 42r. schwycił Żyda imieniem Fraim, związał go i odstawił do żandarmerii niemieckiej, gdzie został zastrzelony /k. 22/. Zawieszone wobec nieujęcia podejrzanego. 1950, K 63. **Sygn. GK 464/22**

Łusiak Michał podejrzany o to że jako policjant granatowy w Olchowcu pow. chełmski brał udział w rozstrzeliwaniu jeńców wojennych i ludności żydowskiej na kirkucie w Lublinie. Podejrzanego obciąża córka, twierdząc że na własne oczy widziała jak znęcał się nad ludnością polską i żydowską. /k.4 t.2/. Większość świadków zeznała że podejrzany odnosił się dobrze do ludności. Umorzono z braku dostatecznych dowodów. 1950, K 106. **Sygn. GK 464/23 t 1, 2**

Czajka Stefania, Łopucki Paweł podejrzani o dokonanie zabójstwa dwóch kobiet narodowości żydowskiej w Gałęzowie, gm. Bychawa pow. lubelski. Św. Pietrzak Feliks zeznał, że u Łopuckiej Antoniny i Czajki Stefanii przebywały córki Abrama, świadek widział zabite kobiety w lesie Zaroszków (?) gm. Bychawa, ale kto je tam wyprowadził i zabił tego świadek nie wie /k. 9/. Umorzono z braku dowodów. 1950, K 38. **Sygn. GK 464/26**

Franczak Józef /Beć Stefan, Rzechota Stanisław, Kołodziejczyk Aleksander, Krysa Władysław/ podejrzani o to, że w Majdanie Kozickim, gm. Piaski pow Lublin ujęli i wydali Szmula Helfmana, który został powieszony. Św. Banskiewicz Jan, u ktorego przez czas jakiś przebywał ten Żyd zeznał, że został on upity i zabrany do żandarmerii ale kto to zrobił świadek nie wie /k. 4/ Św. Beć Franciszek zeznał, że wie od Becia Stefana, że Franczak i ktoś kogo nazwiska świadek nie zna, spotkali się z Helfmanem, prawdopodobnie zatkali mu usta słomą i odwieźli na posterunek. /k.23/. Podejrzani nie przyznali się do winy, wobec czego dochodzenie wobec Becia, Rzechoty, Kołodziejczyka i Krysa umorzono z braku dowodów, a wobec Franczaka zawieszono wobec nieujęcia. 1950-1956, K 49. **Sygn. GK 464/30**

Siembida Jan, Siembida Antoni, Siembida Władysław Siembida Józef i Władysław Szkutnik podejrzani na podstawie anonimu o to, że we wsi Świdry gm. Opole, pow. puławski wskazali żandarmom miejsce ukrywania się grupy 27 osób narodowości żydowskiej w ywyniku czego wskazani zostali rozstrzelani. Św. Parcheta Wojciech zeznał, że słyszał od

Skrzypka Stanisława że ten widział Siembide Jana prowadzącego Niemców w kierunku kryjówki żydowskiej w dniu kiedy odbyła się egzekucja /k.25/ Przesłuchany Skrzypek Stanisław nie potwierdził że widział podejrzanych prowadzących Niemców do lasu /k. 33/. Umorzono z braku dowodów. 1950-51, K 49. **Sygn. GK 464/31**

Bernat Jan i inni /Mikołaj Stanisław, Mach Józef/ podejrzany o to że jako granatowy policjant w Rudniku pow. krasnystaw brał udział w aresztowaniach Polaków ze względów politycznych oraz ujmowaniu Żydów. Św. Walczak Franciszek zeznał, że w r. 1943 w majątku we wsi Wierzbica została znaleziona Żydówka z dzieckiem i widział jak podejrzany kazał kobiecie uklęknąć i chciał ją zastrzelić tylko karabin mu się zablokował ktoś zawiadomił o tym policjantów. /k. 24/ W toku śledztwa omyłkowo przesłuchano w charakterze podejrzanego Biernata Józefa, Śledztwo wobec pozostałych podejrzanych umorzono z braku dowodów i zawieszone wobec Bernata Jana z powodu nieustalenia miejsca pobytu. 1950, K 88 . **Sygn. GK 464/34**

Szestowski Franciszek były granatowy policjant, podejrzany o dokonywanie zabójstw osób narodowości żydowskiej w Wirkowicach pow. Krasnystaw. Śledztwo zawieszone w 1951r. z powodu nieujęcia, podjęte zostało ponownie po zatrzymaniu podejrzanego i w 1961r. przekazane Wydziałowi Śledczemu KW MO w Lublinie. 1961, K 9. **Sygn. GK 464/37**

Cebulski vel Znicz vel Chodkiewicz podejrzany o to że na terenie gminy Zakrzówek i Batorz pow. kraśnickiego brał udział w dokonywaniu zabójstw ludności cywilnej oraz o to że dokonał zabójstw nieustalonej liczby ludności żydowskiej. Teczka zawiera odpis informacji zebranych w toku śledztwa przeciwko Głowikowi Franciszkowi podejrzanemu o przynależność do band rabunkowych działających na terenie woj. lubelskiego, gdzie były d-ca placówki AL w Studziankach, kpt. Kozyra Andrzej zeznał na temat okoliczności wystrzelania /stacjonowały razem oddziały partyzantki rosyjskiej, polskiej i żydowskiej/ żydowskiego oddziału partyzanckiego przez partyzantów rosyjskich pod dow. "Karola" /k.3/ Z wywiadu przeprowadzonego przez funkcjonariusza MO w Zakrzówku wynika, że we wsi Aleksandrówek w 1943r. zostali wybici Żydzi przez członków NSZ placówki byłego granatowego policjanta Cebulskiego ps "Znicz" /k. 9/. Śledztwo zawieszone z powodu nieustalenia miejsca pobytu podejrzanego. 1950, K 19. **Sygn. GK 464/40**

Ząbkiewicz Tadeusz, Ruciński Krzyżalewski i Porębski, byli granatowi policjanci z posterunku w Opolu, podejrzani o dokonywanie zbrodni wobec ludności cywilnej oraz zabójstwo Tendlarz Małki. Chmura Serweryn był naocznym świadkiem tego zabójstwa /k. 2,3/. Dochodzenie zawieszone z powodu nieujęcia podejrzanych. 1950, K 88. **Sygn. GK 464/41**

Staniec Jan podejrzany o to że w r. 1943 w Woli Dzierzkowskiej gm. Dzierzkowice pow. kraśnicki, wskazał żandarmerii miejsce ukrywania się ludności żydowskiej, **Pryk Wiktor** podejrzany o to, że wraz z żandarmerią brał udział w zabójstwie Żydów. Św. Rachoń Jan, którego furmanką jechali żandarmi w kierunku kryjówki, zeznał, że kiedy zeszli z wozu i szli w kierunku kryjówki, na przedzie szedł Staniec i wskazywał miejsce. Wg świadka zabitych zostało 7 osób /k. 5/. Podejrzany Staniec zeznał, że doprowadził Niemców do miejsca gdzie znalazł skórę po swojej skradzionej jałowce /k. 24,25/. Dochodzenie wobec Stańca umorzono z powodu braku dostatecznych dowodów, wobec Pryka zawieszone wobec nieujęcia podejrzanego. 1950, K 55. **Sygn. GK 464/42**

Chodun Bolesław, Przypis Aleksander, Dział Stanisław podejrzani o to że w 1943r. w Zawieprzycach gm. Spiczyn wskazali żandarmom Żyda który został zabity. Św. Zwoliński w którego stodole zabito Żyda zeznał, że widział jak ze stodoły wybiegł Niemiec a zanim Choduń, Przypis i Dział Stanisław. Żyda zastrzelił Niemiec a ludzie mówili że zastrzelony nazywał się Rais i był to kupiec zbożowy z Łęcznej. Świadek razem z Przypisem pochowali zwłoki na polu świadka a Przypis zabrał buty i zegarek /k. 11/. Umorzone wobec braku dowodów 1949-50, K 57. **Sygn. GK 464/44**

Bącik Franciszek i inni /Adamczyk Józef, Lotek (Latek ?) Stanisław i Leopold/ podejrzani o to, że wskazali Niemcom gospodarzy rolnych ukrywających partyzantów polskich i sowieckich w wyniku czego kilku z nich zostało rozstrzelanych. Św. Kołodziej Adrian zeznał, że podejrzani współpracowali z Niemcami i posiadali otrzymaną od Niemców broń. Świadek zeznaje że podejrzani zwołali mieszkańców gromady i urządzili nagonkę na Żydów ukrywających się w lesie Wola Osowska, gdzie złapali trzech, którzy zostali zastrzeleni następnie przez Niemców na polu. /k 3/ Umorzone wobec Latki Stanisława i Leopolda z braku dowodów winy i zawieszone wobec Bącika i Adamczyka wobec nieustalenia miejsca pobytu. 1949-51, K 58 **Sygn. GK 464/47 t. 1** /w jednostce znajduje się jedna teczka oznaczona jako tom 1/

Pyzik Wawrzyniec i inni. Postanowienie o wszczęciu śledztwa dotyczy: Książka Jana podejrzanego o ujęcie i wydanie Niemcom w 1942r. w Teodorówce gm. Frampol Oberwajsa Abrama, Altmana Icka i nieustalonego nazwiska Żydówki, którzy zostali rozstrzelani. Zdunka Paulina, Pajaka Jana, Oźdze Kazimierza, Pyzika Wawrzyńca, Małyszczę Pawła podejrzanym o ujęcie i wydanie Niemcom Wejstucha Szlima i Rojżę, którzy zostali rozstrzelani. Podejrzani pełniąc funkcję strażaków brali czynny udział w wyłapywaniu ukrywających się Żydów. Wobec Małyszki Stanisława dochodzenie umorzono z powodu jego śmierci, wobec Olika Stanisława umorzono wobec braku dowodów winy. Wobec Zdunka Paulina i Kłosowskiego Czesława zawieszono wobec ich nieujęcia. Wyrokiem z dnia 04.10.50r. skazani zostali: Książek Jan, Pajak Jan, Oźga Kazimierz, Małyszek Paweł, Pyzik Wawrzyniec. 1951- 62, K 311. **Sygn. GK 464/49**

Kloppmann Otto Willi Heinrich podejrzany o to że w latach 1942-44 w Lublinie na Majdanku, jako szef Wydziału Politycznego obozu koncentracyjnego brał udział w znęcaniu się i zabójstwach więźniów. Św. Kornacki Adam, więzień Majdanka rozpoznał w okazanej mu fotografii podejrzanego gestapowca i zeznał, że podejrzany wyjątkowo okrutnie znęcał się nad ludnością żydowską /k. 63/. Przeprowadzone śledztwo nie dostarczyło materiału wystarczającego do wystąpienia z wnioskiem ekstradycyjnym, co za tym idzie zostało zawieszone. 1949-51, K 93. **Sygn. GK 464/52 t.1, 2**